

Přítomný čas prostý (2)

Trošičku, ale jen maličko **složitější to je**, když věta je **ve třetí osobě čísla jednotného** – tedy když podmět je **on, ona, nebo ono**. Tedy když říkáme, co **on, ona, nebo ono** něco **pravidelně, opakovaně, obvykle dělá** (nebo **nedělá**). V takovém případě musíme v oznamovací kladné větě přidat na konec slovesa koncovku **s**, někdy také **es** nebo **ies** – to se pak čte /is/ nebo /iz/.

He plays tennis.

znamená

On hraje tenis.

She goes to school.

znamená

Ona chodí do školy.

It runs in the park.

znamená

Ono/To běhá v parku.

(To je to jediné, co v angličtině zbylo z časování sloves. Budme rádi, že to není jako v češtině. 😊)

Jistě se ptáte, jak se pozná, jestli přidat **jenom e, es, nebo ies**. Je to jednoduché (zase 😊). Většinou stačí **e, es** se přidává jen, **když by se to špatně vyslovovalo**. Tedy když sloveso končí na zvuk, kterému říkáme **sykavka**, protože syčí – třeba **s, š, č, ž, ť**, a tak dále. Například sloveso **watch** končí na zvuk **č**. Proto bude:

He watches TV. a ne ~~He watchs TV.~~

Protože /wočs/ by se špatně říkalo, kdežto /wočiz/ se vyslovuje mnohem líp. Ale to vlastně už znáte z množného čísla podstatných jmen – tam to funguje úplně stejně.

Potom ale jsou ještě dvě slovesa, ke kterým se přidává **es**, i když na sykavku nekončí.

do – does (čteme daz) a **go – goes** (čteme gouz)

A **ies** se přidává, když sloveso končí na **souhlásku a y**: **fly – flies, carry – carries** (letět, nést)

A jakpak se asi dělají ve 3. osobě čísla jednotného **záporné věty**? No, velice podobně jako v ostatních osobách.

Jen před sloveso nedáváme pouze **don't** (= *do not*), ale **doesn't** (= *does not*).

Tedy „časujeme“ **pomocné sloveso** místo slovesa významového. **Významové sloveso** (to je to hlavní – hraje, chodí, běhá...) zůstává už **bez koncovky**.

He doesn't play tennis.

znamená

On nehraje tenis.

She doesn't go to school.

znamená

Ona nechodí do školy.

It doesn't run in the park.

znamená

Ono /To neběhá v parku.

(Tu čárku dole za slovesem tam nepište, ta měla jen zdůraznit, že tam nic není! 😊)

No a zbývá už zase jenom **otázka** a **krátká odpověď**:

Does he play tennis? znamená **Hraje (on) tenis?**

Does she go to school? znamená **Chodí (ona) do školy?**

Does it run in the park? znamená **Běhá (ono/to) v parku?**

Takže v **otázce** máme **does** + **podmět** + **sloveso** + ten **zbytek**. Důležité je, že **významové sloveso** je, stejně jako v záporných větách, **bez koncovky s/es**.

A **krátkou** (ale slušnou) **odpověď** utvoříme zase pouze pomocí **pomocného slovesa** – to významové už neopakujeme.

použijeme **yes** nebo **no**, **podmět (osobu)** a **pomocné sloveso (does** nebo **doesn't)**.

Třeba:

Does he play tennis? - Hraje (on) tenis?

Yes, he does. znamená **Ano, (on) hraje.**

No, he doesn't. znamená **Ne, (on) nehraje.**

A to je vše, přátelé!

